

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – Crédit agricole i in. / SRB**(Sprawa T-388/21)**

(2021/C 338/44)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Crédit agricole SA (Montrouge, Francja) i 48 innych skarżących (przedstawiciele: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, avocats)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na rzecz SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące;
- Stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że należy odstąpić od stosowania następujących przepisów rozporządzenia w sprawie RSM, rozporządzenia wykonawczego, rozporządzenia delegowanego:
 - art. 69 ust. 1, 69 ust. 2, 70 ust. 1, 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie RSM;
 - art. 4 ust. 2, 6, i 7 oraz załącznik do rozporządzenia delegowanego;
 - art. 4 rozporządzenia wykonawczego
- Obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do zasady identyczne lub podobne do tych, podnoszonych w sprawie T-382/21 Banque postale/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – BNP Paribas / SRB**(Sprawa T-397/21)**

(2021/C 338/45)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: BNP Paribas (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, avocats)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na rzecz SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące;

- Stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że należy odstąpić od stosowania następujących przepisów rozporządzenia w sprawie RSM, rozporządzenia wykonawczego, rozporządzenia delegowanego:
 - art. 69 ust. 1, 69 ust. 2, 70 ust. 1, 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie RSM;
 - art. 4 ust. 2, 6, i 7 oraz załącznik do rozporządzenia delegowanego;
 - art. 4 rozporządzenia wykonawczego
- Obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do zasady identyczne lub podobne do tych, podnoszonych w sprawie T-382/21 Banque postale/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2021 r. – Ryanair i Ryanair Sun / Komisja

(Sprawa T-398/21)

(2021/C 338/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia), Ryanair Sun S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: F.-C. Laprèvote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez pozwaną w dniu 22 grudnia 2020 r. decyzji w przedmiocie pomocy państwa SA.59158 – Polska – COVID-19 – Pomoc dla LOT⁽¹⁾, oraz
- nakazanie pozwanej pokrycia kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana nieprawidłowo zastosowała Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19. W szczególności skarżąca twierdzi, że pozwana nie wykazała tego, że LOT kwalifikuje się do objęcia przewidzianą w Tymczasowych ramach pomocą na dokapitalizowanie oraz nie oceniła tego, czy oprócz tego dokapitalizowania dostępne są bardziej odpowiednie i wprowadzające mniejsze zakłócenia środki. Skarżąca twierdzi też, że pozwana przeprowadziła błędną analizę proporcjonalności kwoty dokapitalizowania, wynagrodzenia pomocy i warunków wycofania się państwa, jak również elementów pomocy dotyczących sposobu zarządzania i zapobiegania nadmiernym zakłóceniom konkurencji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana nieprawidłowo zastosowała art. 107 ust. 3 b) TFUE uznając, iż postanowienie to może stanowić uzasadniającą pomoc podstawę prawną. Skarżąca twierdzi też, że pozwana nie wykazała tego, iż ta pomoc jest konieczna, odpowiednia i proporcjonalna do celu polegającego na zaradzeniu poważnym problemom polskiej gospodarki i nie zastosowała tzw. „kryterium wyważenia” czyli nie wyważyła spodziewanych pozytywnych skutków pomocy polegających na realizacji celów określonych w art. 107 ust. 3 b) TFUE z jej negatywnymi skutkami polegającymi na zakłóceniu konkurencji i wpływie na wymianę handlową między państwami członkowskimi.